

Хоч як дивно, в нашій країні вони теж є, хоча б тому, що у багатьох професійних феміністок є чоловіки, котрі підтримують своїх дружин, поділяють їхні погляди, а то й беруть участь у їхній діяльності. Цікаво, що феміністські ідеї нерідко знаходять відгук в умах чоловіків, коли вони починають замислюватися про долю своїх дочок.

Взагалі кажучи, ліберальний, а отже «справжній» фемінізм несе велике полегшення саме чоловікам. Хоча чому у нашому суспільстві всякі розмови про чоловічий фемінізм негайно виходять на сакраментальне запитання: «а хто платитиме в ресторані?» До речі, відповідь на цього дуже проста: хто запросив, той і платить.

Феміністський підхід до сфери приватних м'жособістісних стосунків можна сформулювати в короткій фразі: «Аби всі були задоволені». Фемінізм виступає винятково проти нав'язування «старорежимних» стереотипів усім парам, незалежно від балансу характерів членів подружжя. Зокрема, фемінізм підтримує право чоловіка бути домашнім хазяїном і «домашнім татом» — якщо йому так хочеться і для сім'ї це зручно.

ВПЛИВ ІНТЕРНЕТУ НА СВІДОМІСТЬ ЛЮДИНИ

Викл. Глибченко В. Г., ПТКІ СумДУ

Лікарів, учених, та і простих користувачів проблема глобальної інтернетизації турбує вже не перший рік. З одного боку, це чудово: збільшується доступ до інформації. З іншої – в наявності негативні наслідки: завдяки інтернету людина все більше стає схожа на робота.

Медики розвинених країн вже б'ють на сполох. Люди все більше часу проводить за комп'ютером, віддаючи перевагу віртуальному світу над реальним, у пресі раз по раз з'являються повідомлення про «смерть за монітором». Західні психіатри навіть придумали спеціальний термін «інтернет-залежність», проте більшість українських психологів про це небезпечне захворювання і не чули.

Дехто виправдовує "зависання" у Інтернеті самотністю, начебто спілкування у чатах та на сайтах з'яйомств позбавить від самоти. Але насправді – це сурогат спілкування. Що більше адресатів у користувача, то менше справжніх друзів. Це і є шлях до самоти.

Обговорення проблеми почалося порівняно недавно, його започаткувала у 1994 році американський психолог Кімберлі Янг.

На думку експертів, найбільше Інтернет впливає на свідомість підлітків та юнацтва. За даними соціологічних опитувань, щонайменше 4,4 мільйона тінейджерів більшою або меншою мірою страждають від надмірного захоплення Інтернетом.

Під час перебування в Інтернеті мозок продукує органічний компонент 5-НТ, який передає відчуття ейфорії або депресії по всьому тілу. Коли цього компонента занадто багато, людині може здаватися, що вона не потребує ні їжі, ні відпочинку.

Термін «інтернет-залежність» вперше був запропонований американським лікарем Голдбергом, кілька років тому. Під цим поняттям він розумів непереборний потяг до Інтернету. Основні п'ять типів залежності характеризуються в такий спосіб:

1. Кіберсексуальна залежність – нездоланий потяг до відвідування порносайтів, обговорення сексуальної тематики в чатах чи спеціальних телеконференціях «для дорослих» і заняття кіберсексом (Першість по цьому типу з великою перевагою утримують чоловіки).

2. Пристрась до віртуального спілкування та віртуальних знайомств – надмірна кількість знайомих і друзів у Мережі, великі об'єми листування, постійна участь у форумах, чатах тощо (першість у жінок).

3. Нав'язлива «фінансова» потреба у Мережі – гра в онлайнові ігри (як азартні так і рольові), постійні покупки чи участь в Інтернет-аукціонах.

4. Інформаційне перевантаження (нав'язливий web-серфінг) – нескінченні подорожі по Мережі, пошук інформації по базам даних і пошуковим сайтам.

5. Комп'ютерна залежність – нав'язлива гра в комп'ютерні ігри (стрілялки, стратегії чи квестові), або програмування та інші види комп'ютерної діяльності по Мережі.

Всесвітня мережа сьогодні більше нагадує чарівну казку, у якій "користувач" володіє надприродними можливостями, на відміну від реального життя. Не дивно, що Інтернет найбільше відповідає міфологічному мисленню маленької дитини. Таке мислення ніколи не зникає повністю, а тільки витісняється зі свідомості з віком, воно зберігається в несвідомому дорослої людини, породжуючи віру в прикмети і магічні ритуали. Отже, Інтернет є ідеальним середовищем для актуалізації багатьох психічних процесів несвідомого, архетипного характеру. Для багатьох людей, у психологічному сенсі, Всесвітня мережа стала дверима в той чарівний казковий світ, який людина

змушена була покинути в дорослом у віці, під тиском об'єктивних умов реального світу.

У кіберпросторі можна виражати свою думку без страху відкидання, конфронтації чи осуду тому, що інші люди є менш досяжними, і тому, що особистість самого комунікатора може бути замаскована.

Занурення у віртуальне середовище може бути обумовлено внутрішнім і психологічними конфліктами, викликаними, наприклад, проблемами в особистому і сімейному житті. Занурюючись у віртуальну реальність, людина як би захищає себе від якихось проблем, тривоги, комплексів. Віртуальний світ може використовуватися як засіб компенсації невдач. Саме віртуальний світ дає ту волю дій, волю вираження думок, почуттів і емоцій, що у реальному житті найчастіше не завжди можливі. Також мережна залежність може бути наслідком психотравмуючої ситуації (втрата близької людини, роботи, родини і т.д.).

Найбільш негативний вплив інтернету на свідомість людини проявляється в тому, що уже можна не напружуватися у справі здобування знань. Інтернет виявляється формою заміщення інтелектуального потенціалу людства, яке у масі своїй стає все більш убогим. Штучний інтелект виявляється також і засобом уніфікації людей на основі пониження варіабельності їх інтересів і потреб. Розумна машина «вміє» нав'язувати стандартні потреби і життєві цінності.

Це може привести до того, що мислення, яке лише обчислює стане єдиним дійсним і прийнятним способом людського мислення.

ІСТОРІЯ ОДНОЇ ПІСНІ

Викл. Очкасов В. І, ПТК І СумДУ

У часи панування тоталітарного режиму в Україні великий пласт пісенного мистецтва залишився забороненим. У Галичині «забуттю» підлягали пісні Українських Січових Стрільців, Української Повстанської Армії, а також автори пісень, що виїхали за кордон. Упертим їх виконавцям загрожував тюремний термін – 10 років і більше. Та пісні, хай не всі, одначе лунали. Лише в піснях слово «стрілець» найчастіше замінювалось на «козако». Майже неймовірна історія сталася з широко відомою піснею «В сиром пироги». Як стверджує Михайло Головатий, заслужений працівник культури